

MIELUL INVIERII

Deschideți Bibliile la **Evanghelia lui Ioan 1.35-36**:

„A doua zi, Ioan stătea iarăși cu doi din ucenicii lui.

Și, pe când privea pe Isus umblând, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!”

În versetul 29 scrie: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.”*

Unul dintre cele mai mărețe lucruri ale Bibliei, din Geneza până în Apocalipsa este mielul. Mielul este cel care leagă toate lucrurile împreună.

Ceea ce voi vorbi astăzi face parte din „Tainele Mielului”, în care Mesia împlinește totul atât de minunat în legătură cu mielul, și nu numai cu el, ci și cu jertfa, pentru că mielul reprezintă toate jertfele. Am ajuns în punctul în care Mesia a fost ucis, El fiind Jertfa tuturor jertfelor. El a fost dat jos de pe cruce și pus în mormânt, dar ce se întâmpla după ce era adusă jertfa? Ce se întâmpla în cazul vechilor jertfe?

- Dacă jertfa nu trebuia mâncată, era dusă în afara taberei și acolo era arsă. Trebuia ținută afară, iar preotul trebuia să se asigure că jertfa era dusă în afara taberei.

În Isaia 53.8 scrie: *„...El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu...”* Așadar, Mesia a fost șters de pe pământul celor vii, și a fost scos înafara taberei. Când L-au răstignit, L-au dus înafara Ierusalimului, înafara porților, a fost șters de pe pământul celor vii, iar preotul a trebuit să se asigure că Jertfa era înafara taberei. Deși erau în păcat și nu știau ce fac, ei au procedat în același fel asigurându-se că El va rămâne înafară; au încercat să se asigure că nu va putea ajunge nimeni la mormântul Său. Chiar dacă nu au realizat ce făceau, ei împlineau exact ceea ce trebuia să se facă cu jertfa.

- După Ziua Ispășirii, cei care puneau mâna pe jertfă trebuiau să se spele pe mâini, trebuiau să se curețe, și este interesant că toți cei implicați în omorârea lui Mesia, au încercat să se spele pe mâini, exact ca Pilat.

Ce se întâmpla în vechime după ce era adusă jertfa? În Vechiul Legământ, cam

aceasta era tot, dar Mesia a venit ca Jertfă de ispășire finală. Astfel, când a fost adusă Jertfa supremă, tot ce era vechi s-a dus și toate lucrurile s-au făcut noi.

Textul suprem din Scriptură care trebuia să se împlinească în cazul lui Mesia, este Ieremia 31.31 și am împărtășit aceasta și cu evreii tradiționaliști:

„Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.

Nu ca legământul pe care l-am încheiat cu părinții lor în ziua când i-am apucat de mână să-i scot din țara Egiptului, legământ pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul.

Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.”

Aici, Dumnezeu spune că va face un legământ nou care nu va fi ca și Legea lui Moise (Tora), ci Legea Lui va fi pusă în inimile lor și fiecare dintre ei îl vor cunoaște. Jertfa este cea care schimbă legământul, iar Mesia este Jertfa Vechiului Legământ care a adus Noul Legământ, iar atunci s-a întâmplat ceva ce noi cunoaștem ca fiind **învieria**.

Jertfa, Mesia, a devenit din nou viu, acest lucru fiind preumbrit în Vechiul Testament prin intrarea marelui preot în Sfânta Sfintelor: el era un păcătos care aducea jertfa, iar la final, dacă făcea totul așa cum trebuia, ieșea de acolo viu.

- Acesta, faptul că marele preot ieșea viu din Sfânta Sfintelor, era un simbol, un semn care îi arăta poporului că jertfa a fost primită și că păcatele lor erau acoperite. Marele preot care ieșea afară viu era un simbol, o umbră a învierii.

Astfel, învierea lui Mesia ne spune că El a făcut tot ce s-a cerut, a luat asupra Sa întreaga povară a judecății, iar acum este din nou viu. Dacă n-ar fi înviat, noi n-am fi știut că El a luat totul asupra Sa. Dar Mesia a luat totul asupra Sa și a înviat, pentru că Dragostea lui Dumnezeu ridică.

Așadar, învierea ne spune că Jertfa pentru păcat este desăvârșită, încheiată. Dar ca să poată învia, El a trebuit să biruiască păcatul, să-l ia asupra Sa și să-i pună capăt.

- Isaia 53, care este o profeție minunată regăsită în Scripturile ebraice, vorbește despre Mesia care a murit pentru păcatele noastre. Profeția spune clar că El trebuia să moară, că va fi mort; vorbește de mai multe ori despre moartea și mormântul Său, dar la sfârșitul capitolului scrie că El este din nou viu:

„Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.” (v. 10).

Așadar, cum poate fi El viu la sfârșit, după ce a fost mort? Acest lucru se putea realiza într-un singur fel: prin înviere. Deci, chiar și Isaia 53 vorbește despre înviere.

- O altă umbră a învierii o avem în jertfirea lui Isaac; când Avraam și-a luat fiul ca să-l ofere jertfă Domnului. Desigur, Dumnezeu nu l-a lăsat să facă aceasta, dar prin gestul său, Avraam a arătat că era gata să-l aducă jertfă, iar Biblia spune că l-a primit înapoi ca și cum l-ar fi primit din morți, ca și cum ar fi înviat din morți:

„Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare, el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!

Căci se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.” (Evrei 11.17,19).

Isaac care se reîntorcea la Avraam, fiul care se reîntorcea la tatăl este unul din cele mai timpurii simboluri ale învierii.

- Dar mai există o preumbră a învierii, iar aceasta este aducerea întâilor roade. Aceasta ne arată că întotdeauna primele roade ale recoltei trebuiau ridicate de Dumnezeu într-o anumită zi, numită Ziua întâilor roade.

Pentru cei care nu știu, Mesia a înviat în Ziua aducerii primelor roade, ca prim Rod al noii Vieți. Toate sărbătorile de primăvară duceau la aceasta, dar învierea nu are loc la Paști cum crede toată lumea, nu este Paștele, ci este sărbătoarea evreiască a întâilor roade și se referă la Viața nouă care vine.

Așadar, și Jertfa este legată de această Viață nouă.

- O altă umbră a învierii arată că Jertfa era legată de ruperea barierelor, pentru că sângele jertfei îi permitea marelui preot să treacă de barieră. Astfel, când avea sângele jertfei, el putea păși prin perdea și să intre în Sfânta Sfintelor unde nu putea intra nimeni. Aceasta ne spune că Jertfa deschide barierele; ea deschide bariera dintre om și Dumnezeu: bariera vinovăției, a păcatului și a rușinii.

Prima jertfă a copiilor lui Israel a fost dată de Paști. Și ce a făcut ea? A ridicat barierele, i-a scăpat din robia Egiptului și ei au pășit în libertate. Apoi, când Marea Roșie s-a dat la o parte din calea lor, a fost tot rezultatul jertfei aduse. Fără miel, Marea Roșie nu s-ar fi dat niciodată la o parte.

Mielul jertfit are puterea să deschidă barierele și să aducă izbăvirea. Astfel, Jertfa supremă care este Domnul Mesia, a deschis toate barierele, indiferent care au fost acelea. Aceasta o face puterea lui Dumnezeu. Ea deschide barierele simbolizate prin perdeaua dinăuntru, prin acea perdea uriașă despre care Biblia spune că s-a rupt în două de sus până jos când a murit El. Aceasta a fost un semn.

Ce era pe acea perdea? Heruvimii. De unde proveneau acești heruvimi? Din Eden, unde Dumnezeu i-a pus ca barieră între omul păcătos și Viața veșnică. Astfel, când Dumnezeu i-a pus pe perdea, am avut această barieră, dar când a murit Mesia, Dumnezeu nu numai că a rupt perdeaua de sus până jos, ci i-a îndepărtat și pe heruvimi, acesta fiind semnul că drumul spre Paradis a fost deschis. Ce s-a întâmplat atunci? Piatra a fost dată la o parte și calea a fost deschisă.

- Dar s-a mai întâmplat ceva. Ce aduceau jertfele din Vechiul Testament? Ele aduceau binecuvântare. Astfel, jertfa pentru păcat aducea binecuvântarea iertării păcatelor; jertfa pentru vină era dată pentru iertarea vinii; jertfa pentru pace aducea pacea, așa că închinătorul primea pacea în viața sa. Jertfa aducea curățire, împăcare, vindecare, plinătate, libertate: cei izgoniți se puteau întoarce în părtășie. Jertfa îndepărta blestemul și despărțirea și îi aducea pe oameni în slujbă. Deci, jertfa l-a adus pe Aaron și pe fiii săi în slujbă.

Jertfele făceau toate aceste lucruri, dar ele erau doar umbre sau preumbriri ale lui Mesia. Ce ne spuneau toate aceste jertfe? Că Jertfa lui Mesia avea să aducă binecuvântări peste binecuvântări, peste binecuvântări. Nu este numai ceva teologic prin care oamenii pot spune: „Sunt în ordine cu Dumnezeu!”, ci este binecuvântarea păcii, a iertării, a libertății și împlinirea unei chemări în viața unei persoane. Toate acestea au fost realizate prin Sângele lui Isus Hristos, pentru că în

Isaia 53.5 scrie:

„... prin rănilile Lui, suntem tămăduiți,” prin faptul că El a fost zdrobit. „Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El.” În ebraică, „shalom” nu înseamnă numai pace, ci și bunătate, vindecare, prosperitate, și toate acestea aveau să vină prin Jertfă.

- Daniel 9 spune că atunci când va veni Mesia, El va veni la Ierusalim și va fi stârpit; dar El va veni ca să pună capăt nelegiurii și păcatului, să pecetluiască vedenia și prorocia și să aducă neprihănirea veșnică, binecuvântarea. Toate fac parte din aceasta.

După înviere, El a spus ceva ciudat: „Nu Mă atinge (în traducerea noastră scrie: „Nu Mă ține”), căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu...” Această afirmație are în ea o trăsătură levitică, pentru că jertfa nu putea fi atinsă de nimeni, odată ce a fost dată. Numai preotul trebuia să se ocupe de ea.

Jertfa aducea pacea. Ce le-a spus Isus ucenicilor Săi când i-a văzut prima dată după înviere? El le-a zis: „Pace vouă!” sau: „Pacea să fie peste voi!” cum scrie în versiunea King James. În ebraică avem: „Shalom alehem!” „Alehem” înseamnă „peste voi, asupra voastră”, iar „Shalom” înseamnă „binecuvântare, prosperitate, plinătate, bunăstare”. Deci: „Toate acestea să fie peste voi”; „toate binecuvântările să fie asupra voastră”.

După ce era adusă jertfa în Templu și împăcarea era făcută, marele preot putea să iasă afară și să rostească binecuvântarea. Era binecuvântarea Aaronică și se încheia cu un singur cuvânt: „Shalom”.

„Biasem leha Shalom!”, adică: „Domnul să vă dea pacea!” După ce era încheiat totul, putea veni pacea. Scopul împăcării era să aducă pacea. Astfel, când va veni Mesia, va aduce pacea pe pământ. Deci, Mesia a fost Jertfa supremă, dar El nu a încheiat cu pace, ci a început cu pace. Primul lucru pe care l-a spus apostolilor imediat după înviere, a fost „Pace”. Acesta a fost primul lucru.

Jertfa a fost dată, cele vechi s-au dus, iar El a început cu cuvintele: „Pace vouă”, după care a adăugat: „Toată puterea (În engleză: „autoritatea”) Mi-a fost dată în cer și pe pământ.” (Matei 28.18). Cu alte cuvinte: Prin Jertfă, vine toată autoritatea: autoritatea asupra păcatului, asupra vinii, asupra despărțirii, asupra blestemului, și aduce restituire, binecuvântare.

Ce se întâmpla când era adusă jertfa de Ziua Ispășirii și unde era adusă această jertfă? Jertfa era adusă pe altarul de aramă din curtea din afară. Ce se întâmpla în continuare? Marele preot lua sângele jertfei, intra prin perdea în Sfânta Sfintelor, mergea în fața chivotului și îl stropea cu acel sânge. Ce ne spune aceasta?

Jertfa era dată în curte unde putea fi văzută de toată lumea, dar apoi marele preot intra înăuntru, acolo unde nu-l mai putea vedea nimeni, mergea de pe tărâmul celor văzute pe Tărâmul celor nevăzute și nimeni nu mai putea vedea ce se întâmplă. El mergea de afară înăuntru, din locul în care era adusă jertfa, în locul care era un simbol al cerului, în Sfânta Sfintelor, unde se aflau heruvimii, făpturile care sunt în jurul lui Dumnezeu, în prezența Sa.

Ce ne spune aceasta? Care este taina? Mesia a fost adus ca Jertfă pe altar, pe pământ, iar de pe altar S-a dus în Sfânta Sfintelor; El trebuia să meargă și să Se înalțe la cer, trebuia să meargă de pe tărâmul celor văzute, pe Tărâmul celor nevăzute. El a mers pentru a fi cu Dumnezeu, exact în același fel. Așadar, El trebuia să se înalțe la cer, trebuia să intre pe Tărâmul Sfintei Sfintelor cu Sângele Jertfei. El a intrat în Cortul ceresc, în Cortul veșnic, în prezența lui Dumnezeu. De aceea a spus: Trebuie să Mă urc la Tatăl Meu în ceruri.”

Exista o jertfă care se aducea și care era numită „ola.” În ebraică, „ola” înseamnă jertfa întreagă, jertfa pentru arderea de tot. Literal, „ola” înseamnă „a te înălța, a te urca”. Este jertfa care este mistuită de tot și se înalță în sus, în fum, este jertfa pentru arderea de tot. Aceasta este semnificația în ebraică: „a te înălța.”

Așadar, după ce a făcut ispășirea și ne-a salvat, Mesia, care este Jertfa desăvârșită, S-a înălțat la tronul Tatălui, S-a înălțat în centrul Universului, pentru a prezenta ispășirea înaintea lui Dumnezeu. Este interesant cum a făcut aceasta, fiindcă știm că a făcut-o pe Muntele Măslinilor. Spun că este interesant, pentru că Ezechiel a văzut o vedenie care spunea că *slava Domnului a plecat din pragul Templului, a plecat prin poarta de Est și apoi a mers către Muntele Măslinilor*. Și tot Ezechiel spune: *„Am văzut slava venind din nou, în același fel în care a plecat din Templu.”*

Acesta este un semn: Mesia S-a înălțat de pe Muntele Măslinilor și va veni jos tot pe Muntele Măslinilor. Dar și acest lucru este legat de jertfă, pentru că în cea mai sfântă zi a anului, Yom Kippur, țapului care făcea ispășirea îi era dat drumul pe poarta de Est a Templului și mergea în sus spre Muntele Măslinilor. Ultimul loc în care era văzut țapul acela era Muntele Măslinilor, după care dispărea. Mesia este

Țapul care a făcut ispășirea, iar când S-a înălțat, a dispărut la fel ca țapul căruia i se dădea drumul în vechime. El a dispărut din lumea aceasta așa cum dispărea țapul acela de pe munte. După ce a făcut ispășirea, El S-a prezentat înaintea lui Dumnezeu.

De Yom Kippur, Ziua Ispășirii, avem țapul care era oferit ca jertfă și țapul căruia i se dădea drumul în pustie și era numit Azazel, adică țapul care făcea ispășirea, țapul căruia i se dădea drumul să plece. Așadar, Mesia este Țapul care a făcut ispășirea. Într-un fel, Israelul l-a dat drumul în pustie așa cum îi dădeau drumul la țapul acela. Ce se întâmpla cu țapul căruia i se dădea drumul? Păcatele poporului erau puse asupra lui; marele preot mărturisea păcatele asupra lui, apoi îl trimiteau din prezența lor.

Ce s-a întâmplat cu două mii de ani în urmă? Mulți oameni l-au acceptat pe Isus, dar marele preot și națiunile și-au pus păcatele asupra Lui, și l-au acuzat de un păcat pe care nu l-a făcut niciodată. Ei și-au pus păcatele asupra Lui, iar El a continuat să fie Țapul care face ispășirea de două mii de ani. De două mii de ani, evreii nu mai au Templu și nu au mai oferit nici o jertfă, nu au mai avut nimic, nici o zi a ispășirii; nici o jertfă din ziua când a fost Jertfit El.

În același timp, Mesia Isus a devenit Țapul care face ispășirea. Este ca și cum Dumnezeu ar spune: „Vezi aceasta, Israele? El este Acela, și a locuit înafara taberei, fiindcă aceasta se întâmpla cu țapul care făcea ispășirea.” Da, El locuiește înafara taberei.

În Evrei 13.13 scrie: „*Să ieșim, dar, afară din tabără la El.*” adică la Mesia. El este întotdeauna înafara taberei. Este înafara taberei cultelor, a Hollywood-ului; El este întotdeauna înafara taberei. Așadar, să nu ne rușinăm să locuim cu El, indiferent ce ni se întâmplă din cauza aceasta, pentru că Lui nu l-a fost rușine să locuiască cu noi, deși aceasta l-a adus moartea.

Un lucru uimitor este Templul din Ierusalim. Mesia a spus: „Acest Templu este Trupul Meu, iar dacă Îl stricați, Eu Îl voi ridica din nou.”

Templul era locul de aducere a jertfelor, toate jertfele erau aduse la Templu, iar Mesia leagă propriul Său Trup de Templu, ceea ce înseamnă că toate jertfele care au adus pacea sunt în El; că locul în care Îl întâlnești pe Dumnezeu este în El.

Ce s-a întâmplat apoi? Ce s-a întâmplat la patru decade sau patruzeci de ani de la

moartea și învierea Sa? Templul din Ierusalim a fost distrus, ras până la pământ, șters, iar odată cu el a dispărut preoția, jertfele pentru vină, jertfele pentru păcat, Ziua Ispășirii. Nu mai există nimic din toate acestea. De ce? Pentru că Mesia este toate aceste lucruri; El a venit ca Jertfă a jertfelor. Aceasta s-a întâmplat în anul 70 d.Hr., și a schimbat istoria întregii lumi: Templul a fost distrus, iar Ierusalimul a ars până la temelie, toate acestea fiind legate de venirea lui Mesia.

Daniel a spus că va veni Mesia și că după aceea orașul va fi distrus.

Un alt lucru uimitor este că Noul Testament spune că atunci când a murit El, perdeaua dinăuntru s-a rupt în două de sus până jos, și chiar rabinii au consemnat că în Templu au început să se întâmple lucruri ciudate: Ușile au început să se deschidă singure ca și cum ar fi putut să intre oricine înăuntru, și s-a întâmplat ceva ciudat care avea legătură cu ispășirea și cu țapul din ziua ispășirii. Ei au consemnat că aceste lucruri s-au întâmplat cu patruzeci de ani înainte de distrugerea Templului, adică în jurul anului 30 d.Hr., acesta fiind exact timpul în care a murit Mesia pentru păcatele noastre. Uimitor! Este chiar acolo! Astfel, Israel a trăit fără nici o jertfă timp de două mii de ani. Dar Vechiul Testament spune că nu poți avea scăpare fără o jertfă, că nu poți avea trecere fără jertfă.

Și atunci ce au făcut ei? Au născocit un sistem nou. Astfel, rabinii au spus: „Nu mai avem nevoie de jertfe, ci vom face fapte bune și vom primi trecere în felul acesta.” Dar Biblia nu ne dă nicăieri această opțiune. Așadar, care este răspunsul? Dumnezeu a spus că putem fi salvați numai prin sângele jertfei, dar acesta a fost îndepărtat, ceea ce înseamnă că toți avem o problemă. Sau înseamnă că a venit un nou Legământ? Dacă suntem tot sub vechiul Legământ, cum susțin evreii tradiționaliști, au o problemă foarte gravă pentru că nu-l respectă. Nu există nici o cale să ții Vechiul Legământ, nici măcar nu poți să începi să-l ții fără un Templu sau fără o jertfă, și fără jertfă nu există nici ispășire.

Așadar, ori suntem în bucluc și nu mai există nici o nădejde, ori a venit Noul Legământ făgăduit de Dumnezeu, în Mesia, Legământul final. Voi puteți vedea aceasta, deoarece scopul Jertfei a fost să îndepărteze vina.

Și atunci ce se întâmplă cu evreii? Au devenit cei mai vinovați oameni din istoria lumii, fără nici o jertfă.

Există chiar și o jertfă numită „jertfa pentru vină”, hașam, care ne dă un indiciu despre ceva ce se întâmplă.

O altă jertfă era numită Şeloim, jertfa pentru pace; aceasta era jertfa care le dădea pacea, dar ei sunt fără jertfă. Ce s-a întâmplat cu evreii? Timp de două mii de ani, a fost poporul dintre multe popoare a cărui istorie a devenit cunoscută pentru că n-a avut pace. Indiferent ce au încercat să facă, n-au avut pace, și n-o vor avea până când nu se vor întoarce în Israel, fiindcă Mesia le-a spus: „*Pacea este ascunsă de voi.*”

Mai există jertfa Hataa sau jertfa pentru păcat. Această jertfă îndepărta păcatul, dar ce s-a întâmplat? Fără această Jertfă, evreii au devenit cel mai căzut popor în confruntarea cu păcatul, au devenit cel mai împovărat popor.

În vechime, cei care nu aveau o jertfă, care erau în păcat, locuiau înafara taberei; leproșii erau înafara taberei și nu puteau intra înăuntru, iar restabilirea lor era legată de jertfă. Ce s-a întâmplat cu evreii care nu au mai avut Jertfa? Au fost izgoniți afară din propria lor țară; au fost scoși afară din tabără timp de două mii de ani, afară din propria lor țară, pribegind pe pământ, fără jertfă și fiind priviți de toți ca niște leproși. Jertfa era hotărâtoare pentru a avea acces, pentru a avea părtășie cu Dumnezeu. Fără jertfă nu ai parte de aceasta.

Unul din lucrurile care m-au apropiat de Dumnezeu și m-au determinat să mă apropiu de El, a fost că eram în sinagogă, iar unul din lucrurile cu care am crescut în sinagogă, au fost ritualurile care cuprindeau poveștile despre David, Isaia și despre faptul că Dumnezeu vorbea; dar exista un mare scurtcircuit, pentru că am văzut că Dumnezeu vorbea în Biblie, Se mișca și atinge viața oamenilor, dar în sinagogă nu am văzut niciodată așa ceva. Rabinul nu s-a ridicat niciodată să spună: „Dumnezeu mi-a vorbit în noaptea aceasta...” Niciodată. Totul era doar o amintire a ceea ce a fost odată. Astfel, am ajuns să spun că nu există nici un Dumnezeu. Am devenit ateu până când mi-a arătat Dumnezeu că ateismul nu funcționează, iar atunci mi-am pierdut încrederea în ateism. Trebuia să fie ceva.

Acel mare scurtcircuit este că fără Jertfă nu ai ușa deschisă, nu ai intrare la El, indiferent cine ai fi tu. Dar taina merge mai adânc.

Ce purta jertfa? Jertfa nu purta propriile sale păcate, ci purta alte păcate, purta păcatele celui care o aducea.

Așadar, Mesia este Jertfa adusă pentru noi toți, întâi pentru Israel, pentru iudeu și apoi pentru toți. Evreul este legat de această Jertfă pentru că El a venit mai întâi acolo; ei sunt poporul lui Dumnezeu pentru care a murit El la Ierusalim. Isaia spune

că Mesia nu a murit pentru El însuși, ci: „...*El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu...*” (Isaia 53.8). Jertfa Lui este pentru toată lumea, dar mai întâi pentru iudei, iar ei îi reprezintă pe toți.

Crucea Sa nu a fost a Sa, ci a fost crucea noastră; respingerea Sa, suferința Sa, patimile Sale, etc., nu au fost pentru păcatele Sale, ci pentru păcatele noastre, dar El a purtat totul în locul nostru. Dar ce se întâmplă dacă nu există o Jertfă care să poarte toate acestea? Le vei purta tu însuși. Dacă nu poartă El judecata ta, o vei purta tu singur. Dumnezeu a dorit ca evreii să fie un semn pentru toate popoarele, pentru ceea ce sunt toate popoarele. Astfel, poporul evreu și-a purtat propria judecată, timp de două mii de ani. Dacă Mesia a purtat suferințele lor, dar acum ei nu-L au pe Mesia al lor, atunci ei vor fi un semn pentru cei care își poartă singuri suferințele, pentru că nu au Jertfa dată de Dumnezeu. Ei trebuiau să fie poporul Său și fiecare credincios este chemat să fie în armonie cu chipul lui Mesia, conform chipului lui Mesia.

Astfel, evreii, poporul Său, au fost chemați primii să facă aceasta. Evreii, și aceasta este o taină, au devenit simbolul chipului lui Mesia, chiar dacă sunt despărțiți de El și nu-L cunosc. Ce vreau să spun? Ce altă națiune este descrisă atât de mult precum mieii la tăiere, evreii? Ce altă națiune a fost numită „șapul căruia i-a fost dat drumul în pustie”? Cine sunt ei? Evreii. Dacă spunem: „șapul căruia i s-a dat drumul”, oamenii nu fac legătura, dar acest șap are legătură cu cea mai sfântă zi a iudaismului; acest șap era sfânt și avea legătură cu Ziua Ispășirii. Atunci este o coincidență faptul că acest popor a fost numit de toată lumea, „șapul care a fost izgonit în pustie”? Ce au făcut oamenii? Și-au pus păcatele asupra evreilor. Ce este aceasta? Este ca și cum L-ar reda din nou pe Mesia pentru că Mesia a purtat păcatele lor și toate păcatele noastre. Ce se întâmpla cu jertfa? Era dusă la măcelărire. De câte ori au fost duși evreii la măcelărire?

Există o singură Jertfă, iar dacă nu o ai și nu participi la ea, devii șapul alungat, adică ceea ce au devenit evreii, națiunea izgonită de toți.

V-am spus și despre cuvântul „ola” care înseamnă „întreaga ardere de tot, jertfa care se ridică în sus.” Mesia a devenit „Ola” a evreilor, dar dacă propriul Său popor nu a primit-o, au devenit ei înșiși „ola”, întreaga lor istorie mărturisind aceasta. Este jertfa care se ridică în sus, iar în greacă a fost tradusă ca „arderea de tot care a fost mistuită în întregime.” Tot în greacă, cuvântul pentru „ardere” este „caustos”, iar pentru „de tot, în întregime” este „holo”. Puse împreună, aceste

două cuvinte dau: „holocaustos”, „holocaust”. Care națiune a trecut prin ceea ce lumea numește „holocaust”? Acesta este numele unei jertfe din Biblie care, în Septuagintă este tradusă ca „holocaust”.

Mulți oameni vorbesc despre aceasta ca fiind „răstignirea evreilor”; este ca și cum, fără Păstorul lor, ei au devenit vulnerabili în fața lupului, în fața vrăjmașului care-i urăște și le vrea pieirea.

Chiar de la început, când Avraam l-a adus jertfă pe Isaac, Isaac reprezintă toată această națiune. De ce trebuia să fie adus Isaac ca jertfă? Textul grec din Septuagintă spune că el trebuia să fie adus ca „holocaust”. Deci, acest lucru este scris chiar de la început, iar acest tablou întreg al lui Avraam care-l oferă ca jertfă pe Isaac este un tablou al lui Mesia care avea să fie adus ca Jertfă. „Avraam” înseamnă „tată”, deci Tatăl, L-a dus pe singurul Său Fiu preaiubit, L-a pus pe un măgar și L-a adus la Ierusalim, iar acolo a pus lemnele pentru jertfă pe umerii Săi, ca să le poarte până la locul unde avea să fie jertfit.

De îndată ce a ajuns acolo, Isaac a fost legat de acele lemne, dar când cuțitul a fost ridicat și era gata să fie înjunghiat, Domnul a strigat: „Nu, Avraame! Pentru că ai fost gata să faci lucrul acesta, Eu voi confirma Legământul Meu.”

Când se face un legământ, și o parte și cealaltă parte sunt dispuse să facă același lucru. Astfel, Dumnezeu a zis: „Dacă tu ai fost dispus să-ți aduci fiul ca jertfă pentru Mine, și Eu sunt dispus să-L aduc pe Fiul Meu, prin tine, prin fiul tău.”

Așadar, asemenea lui Avraam, Tatăl, Dumnezeu, Și-a luat Fiul, L-a pus pe un măgar, L-a condus la Ierusalim, a pus lemnul pe umerii Săi, L-a condus sus pe munte, la locul jertfirii, L-a legat de acel lemn, după care a ridicat cuțitul judecății, dar El nu S-a oprit, ci a mers până la capăt și L-a adus ca Jertfă, iar Mesia a murit pentru păcatele noastre. Unde? Pe Muntele Moria. Ce este Muntele Moria? Muntele Calvarului, același loc în care a fost ridicat și Isaac.

Așadar, avem toate acestea: îl avem pe Avraam și pe Isaac, aceste umbre care vorbesc despre Dumnezeu și Mesia, dar și cuvântul „holocaust”. Este un lucru atât de adânc! Dumnezeu este atât de adânc și de tainic! Ce ne indică aceasta?

Evreii ne arată aceasta tot timpul, chiar și prin sărbătorile lor. Când nu-L ai pe El, lipsește ceva.

- Așadar, sărbătorim Paștele fără Mielul de Paști. Este un Paști fără Miel. Are aceasta sens? Însuși cuvântul „Paști” înseamnă „miel”, înseamnă „mielul de Paști”.
- Avem Ziua Ispășirii, dar fără Ispășirea pentru acea zi. De două mii de ani nu există Ispășire, lipsește ceva. Aceasta se regăsește în toate sărbătorile.
- Avem un Jubileu, fără Jubileu; avem un Sabat fără puterea Sabatului; avem toate aceste lucruri dar lipsește ceva, pentru că El este Centrul tuturor. Acest lucru este adevărat de viața fiecăruia dintre noi, dar evreii o arată și mai mult, pentru că ei sunt un semn. Fără El, lipsește totul.

Așadar, fără Jertfă, nu există Paști, nu există Ispășire, nu există Sabat, Odihnă, nu există pace, iar taina este că prin faptul că au trăit fără Jertfă, evreii au ajuns să se asemene cu Chipul Său. Astfel, așa cum Mesia a fost respins, acuzat pe nedrept, vândut și omorât, și ei au fost acuzați pe nedrept, respinși și izgoniți; au fost deposedați de posesiunile lor și umiliți, așa cum a fost umilit El, pe drumul Său; au fost dezumanizați, așa cum a fost dezumanizat El și au fost crucificați, așa cum a fost crucificat El.

Pe munte, când Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Nu, Avraame!”, acela a fost de fapt un test, pe care Avraam l-a trecut cu bine. El a privit în jur și a văzut un berbec prins cu coarnea în niște spini. Acela a fost un semn; a fost semnul că acel miel avea să fie adus ca jertfă. Este interesant faptul că evreii au construit Templul chiar pe locul acela și acolo au adus toate jertfele, iar semnul că totul s-a împlinit, a fost când am văzut Jertfa tot cu spini pe cap. Acesta era semnul Mielului, semnul că El a venit și a împlinit totul.

Dar de Paști s-a mai întâmplat ceva. Moartea lovea întâiul născut, pe fiul întâi născut din fiecare familie care nu era sub sângele mielului. Dar mielul de Paști a murit în locul fiului. Mielul care a purtat judecata, a făcut totul cu ocazia sărbătorii evreiești de Paști, pentru că Mesia este atât Mielul de jertfă, cât și Fiul întâi-născut al lui Dumnezeu. Unul murea în locul celuilalt.

Totul se conturează și într-un fel, mai avem o umbră:

Mesia este Jertfa, singura Jertfă, dar poporul Său, națiunea Sa, l-a respins, și a urmat cursul natural al lucrurilor, pentru că prin Jertfa Sa a venit binecuvântarea în lume. Este interesant, pentru că Pavel a spus: „...*lepădarea lor a adus împăcarea lumii...*” (Romani 11.15). În mod ciudat, pe măsură ce evreii au fost îndepărtați,

Evanghelia S-a răspândit tot mai mult printre neamuri. Prin alunecarea și îndepărtarea lor, a venit binecuvântarea peste lume, dar Pavel mai spune: „...ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți?”

Ce s-a întâmplat după ce a murit Mesia? Trei zile mai târziu, El, Împăratul Israelului, a înviat.

Ce s-a întâmplat cu națiunea Israel? În secolul XX, Israelul a trecut prin ceea ce a fost numit „răstignirea evreilor”. Ei au fost răstigniți, dar trei ani mai târziu, au fost înviați; la trei ani după holocaust, evreii s-au întors în lume; s-a întors o națiune care a fost înviată, ceea ce are sens, pentru că națiunea al cărei Împărat a fost înviat, a fost înviată și ea, pentru că o națiune trebuie să-și urmeze împăratul, chiar dacă nu-l cunoaște încă.

Ascultați această afirmație rabinică! Este un citat din scrierile rabinilor. Ascultați ce au spus ei:

„Cât timp Israelul a locuit în țara sfântă, ritualurile, jertfele pe care le-au oferit în Templu, au îndepărtat toate bolile din lume, dar acum, Mesia este Cel care le îndepărtează de peste omenire.”

Ce spun ei? Rabinii spun că Mesia a luat locul Templului. Nu mai există Templul pentru că există Mesia; și așa cum Templul îndepărta blestemul, rușinea, vina și bolile, acum Mesia este Cel care îndepărtează aceasta de peste oameni.

Așadar, acesta este timpul în care Prezența și lucrările lui Mesia sunt pe pământ. Aceasta ne aduce la cealaltă latură a tainei care ne spune că în urmă cu două mii de ani, nu numai evreii au plecat din Ierusalim, ci și Cuvântul Evangheliei, iar aceasta a schimbat istoria lumii.

Care este Mesajul? Mesajul este că noi toți eram sub judecată, fiindcă toți am păcătuit, dar Dumnezeu a venit în lume, a devenit trup; Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său lumii, cu puterea Vieții, o Viață fără păcat, dar cu toate acestea a fost judecat și dat pe mâna preoților pentru a fi oferit ca jertfă prin romani. El a venit jos, S-a pus în locul nostru, a umblat în papucii noștri și a murit pe cruce în locul nostru, luând asupra Sa judecata care nu a fost judecata Lui, ci a noastră, ca să ne curețe, să ne ierte și să ne elibereze, iar a treia zi, a înviat din morți pentru ca iertarea păcatelor să fie predicată tuturor, iar cei care-L primesc să fie eliberați și născuți din nou.

Ce este acest Mesaj? Acest Mesaj este Evanghelia, dar este și Mesajul Jertfei; și este atât de radical încât nu poate fi înțeles fără cartea Leviticului. Nimeni nu putea aduce așa ceva, nimeni nu putea spune că un Om care a fost executat pe un stâlp de execuție roman, ca și un criminal, este Răscumpărătorul, este Răspunsul. Așa ceva este o nebunie pentru mintea omenească, dar taina se regăsește chiar de la început, în Levitic. El a venit jos pe pământ. De ce? Pentru că Jertfa trebuia să se identifice cu noi. El a trebuit să devină un trup uman, de carne. De ce? Pentru că Jertfa trebuia adusă în trup uman. Întreaga Lui Viață a fost fără păcat, fără pată și fără vină. De ce? Pentru că Jertfa trebuia să fie fără păcat. În același timp, Viața Sa a fost plină de Puterea Vieții, pentru că Jertfa aduce Viață.

- Acest Mesia Ieshuah, acest Isus din Nazaret este Hataa, Jertfa pentru păcat;
- El este Hașam, Jertfa pentru vină;
- El este Ola, Jertfa de tot care S-a înălțat;
- El este Șeloim, Jertfa pentru pace;
- El este Pesach, Jertfa de Paști;
- El este Azazel, Țapul care a făcut Ispășirea;
- El este Ispășirea;
- El este Rashit, El este totul.

Toate Jertfele au fost găsite într-una singură. El a fost executat pe lemnul pentru jertfe, în locul în care l-a adus Avraam ca jertfă pe Isaac, și sângele Său a curs pe acel lemn, așa cum a curs sângele mieilor pe ușciorii ușilor evreilor în Egipt.

- El a fost străpuns ca să trăim noi;
- păcatele noastre au căzut asupra Lui, ca să putem fi iertați și vindecați;
- El a fost condamnat ca să fim eliberați noi;
- ochii Lui au fost închiși ca să fie deschiși ochii noștri;
- Viața Lui S-a sfârșit ca să fim noi născuți din nou.

În orice jertfă care este adusă există un transfer. Astfel, voi v-ați pus păcatele în El,

În acea Jertfă, pentru ca Viața Jertfei, binecuvântările Lui, să vină peste voi. Noi ne-am pus în El păcatele, dar El Și-a pus binecuvântările Sale în viețile noastre; El Și-a pus Viața Sa în viața noastră; Și-a pus natura Sa în viața noastră, dacă vrem s-o primim; puterea lui Dumnezeu, ungera Duhului Său.

Ce altceva a mai pornit din Ierusalim? Această Evanghelie, ca să aducă vestea bună a puterii răscumpărării. Ce sunt toate acestea? Puterea Jertfei. Aceasta înseamnă că nu din întâmplare au început toate după răstignire, înviere și înălțare. Atunci a venit Duhul Sfânt, puterea Jertfei, harul, mila, iertarea pentru toți cei care le acceptă.

Ce am învățat de aici? Că aceste lucruri sunt mari, serioase și adevărate și că Dumnezeu este adânc. Totul depinde de El.

Timp de două mii de ani, Israelul a fost fără El, și din cauza aceasta au fost pribegi pe pământ și neajutorați, purtând tot ceea ce au trebuit să poarte și îndurând iadul pe pământ. Dacă voi nu-L lăsați pe El să facă judecata, veți avea propria voastră judecată.

Ei au nevoie de Miel, au nevoie disperată de Miel, fiindcă pribegesc pe pământ fără El.

Așadar, să nu ezitați niciodată să vestiți Evanghelia, pentru că El este Singura nădejde. Cel mai mare păcat este să deții răspunsul și să nu-l împărtășești cu cei care sunt în pierzare. Dați-le Mielul. Ei au trecut prin multe, dar cu toate acestea, Mielul este al lor; El a venit mai întâi la ei.

Ce învățăm de aici? El a fost respins de propriul Său popor, ceea ce înseamnă că noi, propriul Său popor, putem să-L respingem. Cine știe prin câte am trecut? Dar acum nu mai trebuie să trecem prin aceleași lucruri. Câte probleme: nu am avut pace și ne-am lovit de multe nevoi, din cauză că nu i le-am dat Lui; pentru că nu am avut încredere în El, pentru că nu l-am permis Lui să le poarte. Lăsați-L să le ia El! Dați-le Lui și veți vedea câte binecuvântări și comori de har ne așteaptă! Toate acestea sunt în Miel.

Dumnezeu făgăduiește numai bucurie și pace, El nu făgăduiește probleme, ci o viață binecuvântată. Aceasta înseamnă că dacă nu le avem, nu locuim în El și ne scapă ceva; înseamnă că nu-L căutăm cu adevărat, ci umblăm după altceva. Jertfa era dată pentru a îndepărta toate blestemele și pentru a oferi binecuvântările. Cine

este Mesia? Mielul. Ce înseamnă aceasta? Că El a venit să ridice fiecare blestem din această lume. A venit să ia fiecare povară din viețile noastre, așa că puteți fi eliberați de orice lucru, dar cheia este să-I dați Lui totul; trebuie să-L puneți pe El pe primul loc. Păcatele voastre nici măcar nu vă mai aparțin. Gândiți-vă la aceasta. Dacă El v-a luat păcatele pe cruce, dacă v-a luat vina, iar voi continuați să trăiți în ele, sunteți niște hoți, pentru că-i aparțin Lui. Dați-I Lui temerile voastre, reputația voastră, trecutul vostru, pentru ca tot ceea ce este al Lui, să fie al vostru. Problemele voastre nu trebuie să mai fie ale voastre, ci trebuie să fie problemele Lui. Lăsați-L pe El să se confrunte cu lucrurile care vă rănesc. El le-a luat deja asupra Sa, dar aceasta nu înseamnă nimic dacă nu-L lăsați să intervină.

Ceea ce este esențial la Jertfă este că trebuie să ne atingem întotdeauna de ea. Așadar, avem Jertfa, Îl avem pe Mesia, dar trebuie să luăm parte cu El. Cei mai binecuvântați în Dumnezeu sunt cei care se ating de ceea ce spune El, iar cei care nu sunt binecuvântați, nu ating ce spune El.

Păcatele voastre îi aparțin deja Lui; le-a luat Mielul, iar de la Miel vine totul, fiecare binecuvântare, toate lucrurile bune, dar ca să aveți parte de ele, trebuie să le acceptați. Și nu este numai un lucru general, teologic: „El a murit!”, ci este mult mai mult decât atât, pentru că El nu a murit la modul general, ci a murit pentru voi. Înseamnă că El are binecuvântări îndeosebi pentru voi. De fapt, El are binecuvântările de care aveți nevoie pentru viața voastră. Libertatea de care aveți nevoie se află în Jertfă; pacea de care aveți nevoie se află în Jertfă; puterea de care aveți nevoie pentru a depăși ceea ce vine, este de la El și voi o aveți deja, v-a fost dată.

Mielul nu a murit la general, ci a murit pentru fiecare dintre voi. El este Mielul binecuvântării voastre, al biruinței voastre și vă spune: „Veniți la Mine, pentru că Eu am ceea ce aveți nevoie. Eu am dat totul pentru ca viața voastră să fie binecuvântată.”

Veniți, pentru că sub cer există un singur Nume în care putem fi salvați; este Cel mai puternic Nume de pe planetă și El este Același ieri, azi și în veci. Orice altceva vine și pleacă, fiecare poveste nouă devine veche, fiecare nou devine vechi, dar Numele lui Isus Mesia este Același ieri, azi și în veci. El va fi întotdeauna Același pentru că El este nădejdea noastră, viața noastră, răspunsul, puterea, mai puternic decât această lume; El este binecuvântarea și biruința voastră dacă veniți și-L primiți. Amin. Lăudat să fie Domnul!

Doamne, Te lăudăm pentru că Tu ești minunat. Tu ai venit la noi și noi suntem nerăbdători să venim la Tine, ca să primim ceea ce trebuie să primim. Te iubim, Doamne. Ajută-ne să Te primim și să Te urmăm pe Tine.

Te lăudăm, Îți mulțumim și Te rugăm să Te înduri de fiecare personal. Îngăduie ca tot ce avem nevoie să devină real în viața noastră.

În Scripturile ebraice scrie că evreii veneau și își puneau mâinile pe jertfă pentru a deveni una cu ea și pentru ca toate păcatele să fie îndepărtate și să se întoarcă binecuvântările Tale. Tată, noi ne punem mâinile pe Tine, Isuse, și Te rugăm să primești totul, fiindcă dorim să trăim în puterea Ta, dorim ca Viața Ta să preia conducerea și să ne umple viețile. Te lăudăm și Îți mulțumim pentru că ești aici și ai făcut totul.

Doamne, ajută-ne să nu ratăm biruința, izbăvirea, binecuvântarea și puterea pe care ai dat-o.

În seara aceasta, Te lăudăm și Îți mulțumim pentru că am auzit de Tine și pentru că Te-am primit. Te rugăm să atingi poporul Tău așa cum noi Te atingem pe Tine, astfel încât fiecare să stea în prezența lui Dumnezeu.

Te lăudăm Tată și Îți mulțumim pentru toate, în Numele lui Mesia Isus. Amin.

-